herpy

FRØER

Dainty Green Tree Frog

Ranoidea gracilenta

Ranoidea gracilenta er en slank, lysegrøn træfrø på 3-5 cm fra Australiens østkyst, med gule sider, orange øjne og en tynd lys streg fra næsebor til øje. Den er aktiv om natten, lever i beplantning ved vand og er tilpasningsdygtig, men der findes meget lidt dokumenteret viden om pasningen i fangenskab.

Familie: Pelodryadidae Tidligere navn: *Litoria gracilenta; Chlorohyla gracilenta; Hyla gracilenta*

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**3-5 cm** snude-kloak-længde
Levetid	**5-10 år**
Aktiv	**Nat**
Levevis	**Træboende**
Biotop	**Regnskov og vådområde**
Hudgift	**Ingen kendt**
Sværhedsgrad	**Øvet**

PASNING

Min. terrarie	**45 × 30 × 60 cm** L × B × H til 4 voksne dyr
Temperatur, dag	**22-27 °C**
Temperatur, nat	**16-20 °C**
Luftfugtighed	**70-90 %**
Vand	**Vandskål** dybde 3-5 cm
UVB	**Valgfri** Ferguson-zone 1
Kost	**Insekter**
Holdes	**Parvis eller i gruppe**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Udvikling	**Haletudser i vand**
Æglægning	**I vand**
Æg pr. lægning	**100-500**
Larvetid	**60-100 dage** fra klækning til metamorfose
Larvefoder	**Alger/planter og færdigfoder**
Yngelpleje	**Ingen**

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Ikke omfattet**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Arten står ikke på CITES-listerne. Australien tillader ikke indsamling og eksport af vilde dyr, så dyr i handlen er opdrættede. EU-bilaget er ikke aflæst i referencetabellen og er derfor ikke angivet.

Om arten

Ranoidea gracilenta er en slank og forholdsvis lille løvfrø. Voksne dyr måler 3-5 cm fra snude til kloak. Ryggen er lime- til olivengrøn og har en grov, kornet hud. Siderne og bugen er stærkt gule, hænder og fødder gule, og bag på lårene er huden lilla eller rødbrun. Øjet er orange, pupillen vandret, og en tynd, lysegrøn til gul streg løber fra næseboret forbi øjet og følger den øvre kant af det. Nogle dyr har en lyseblå ring rundt om øjet. Fingrene har svømmehud til tre fjerdedele og tæerne helt ud, og alle har store hæfteskiver. Hannerne har strubesæk.

Arten kan forveksles med *Ranoidea chloris* og *Ranoidea xanthomera*, som lever i samme område. De to har ikke den lyse streg ved øjet, *R. chloris* har røde øjne, og begge er større og har glattere hud end *R. gracilenta*. Arten blev beskrevet i 1869 som *Hyla gracilenta* og står i ældre litteratur og i hobbyen som *Litoria gracilenta*; nyere værker fører den til slægten *Chlorohyla*.

Hudgift: Hudsekretet er ikke undersøgt hos arten, og der er ingen kendt giftvirkning. Vask alligevel hænder før og efter kontakt, og rør ikke ved øjne og mund bagefter.

Levealderen er ikke dokumenteret; 5-10 år er et forsigtigt skøn ud fra de større, beslægtede arter.

Udbredelse og levested

Ranoidea gracilenta lever langs Australiens østkyst fra egnen omkring Cooktown i Queensland og sydpå til omkring Gosford i New South Wales. Der findes også en lille, formentlig indført bestand i Sydney. Arten findes også i det sydlige Ny Guinea, især i Western Province i Papua Ny Guinea, men udbredelsen dér er dårligt kendt.

Arten er almindelig i kystnære områder og vurderes som ikke truet. Den ender ofte uden for sit område, fordi den hviler ubemærket i transporterede bananbundter og kommer med frugt og grønt til markeder langt fra kysten. Frøer, der flyttes rundt på den måde, kan sprede sygdomme.

> **Oprindelig udbredelse:** Australien og Papua Ny Guinea.

LEVESTED

Ranoidea gracilenta findes i regnskov, tør og fugtig skov med hårdbladede træer, åben skov og i haver og på frugtplantager. Den sidder i planter, der rager op af vandet langs vandløb, sumpe og damme, ofte midlertidige. Den kommer let ind i huse, når den leder efter insekter, og er almindelig på bananplantager.

Frøen er mest aktiv om natten og efter kraftig regn i forår og sommer. Hannerne kalder fra vegetationen ved vandet, især om sommeren og efter regn. Kaldet er et langt, knurrende "waa" eller "wee", og hannerne kalder i larmende kor. Æggene lægges i klumper nær vandoverfladen i midlertidigt vand, oversvømmede enge og damme, hvor haletudserne vokser op. Kystklimaet er subtropisk til tropisk med varme, fugtige somre og mildere, tørrere vintre.

Læs mere: Opdræt af haletudser

Pasning

TERRARIET

Der findes kun lidt dokumenteret viden om pasningen af *Ranoidea gracilenta* i fangenskab. Tallene her er bygget på klimaet i udbredelsesområdet og på de nært beslægtede, større australske løvfrøer, især *Ranoidea caerulea*, og skal tilpasses efter dyrenes adfærd.

Et par eller en lille gruppe på 3-4 dyr kan holdes i et terrarie på 45 × 30 × 60 cm. Højden betyder mere end bundarealet, for frøen klatrer og sidder højt i beplantningen. Låget skal slutte tæt, for frøen klatrer og springer godt, men det skal have rigelig ventilation. Hold kun dyr af samme størrelse sammen.

Beplant tæt med planter med glatte, ikke-giftige blade, fx *Philodendron*, *Pothos*, bromelier og *Monstera*, og tilføj grene og korkbark som siddepladser. Bunden kan være kokosfibre, fugtigt mos eller et lag fin jord. Undgå småsten og grus, som frøen kan sluge.

TEMPERATUR

Hold terrariet på 22-27 °C om dagen og 16-20 °C om natten. Den lidt køligere nat svarer til kystklimaet. En varmemåtte på siden af terrariet, styret af termostat, er nok. Brug ikke varmesten, og lad frøen ikke kunne sidde direkte på en varmekilde. Har terrariet en svag varmepære, skal det være godt ventileret, og der skal altid være en køligere zone. Sæt et termometer højt og et lavt, for varmen samler sig foroven.

Tallene bygger på klimaet og på beslægtede løvfrøer. Vinterhvile er ikke nødvendig, men en lidt køligere og tørrere periode om vinteren passer til årstiderne i naturen.

Læs mere: Varme og temperatur Læs mere: Vinterhvile og årstider

LUFTFUGTIGHED OG FORSTØVNING

Hold luftfugtigheden på 70-90 %. Forstøv terrariet en gang om dagen, helst om aftenen, hvor frøen vågner, så planter og vægge er dugvåde. Lad bunden tørre lidt mellem forstøvningerne, og sørg for, at luften ikke står stille: stillestående, våd luft er årsag til luftvejsproblemer, så god ventilation er lige så vigtig som forstøvningen. Brug regnvand eller afkloret postevand.

Læs mere: Luftfugtighed, forstøvning og ventilation

VAND OG VANDKVALITET

Giv *Ranoidea gracilenta* en stor, lav vandskål med 3-5 cm vand, som frøen let kan komme op af, fx via en gren eller en sten. Frøen sidder gerne i vandet og optager det gennem huden. Brug regnvand eller postevand, der er afkloret eller har stået et par dage. Brug ikke destilleret vand i skålen. Skift vandet ofte, og vask skålen med varmt vand uden sæbe eller rengøringsmidler, for padder optager stoffer gennem huden.

LYS OG UVB

Frøen har ikke brug for andet lys end det, planterne kræver. Lysstofrør er bedre end glødepærer, fordi de giver mindre varme. Hold lyset tændt 12 timer om dagen, med mørke nætter. UVB er valgfrit; bruges det, skal kilden være svag (Ferguson-zone 1) med rigelig skygge, og røret skiftes hvert halve år.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

Voksne *Ranoidea gracilenta* spiser små fårekyllinger, spyfluer, stuefluer, bananfluer, møl, små kakerlakker og andre bløde insekter af passende størrelse. Foderdyret må ikke være større end afstanden mellem frøens øjne. Små melorme og voksmøllarver gives sparsomt. Unger tager bananfluer, springhaler og de mindste fårekyllinger.

Voksne fodres 2-3 gange om ugen, unger dagligt. Giv kun, hvad frøen æder på 10-15 minutter, og fjern resterne. Støv foderet med kalk- og vitaminpulver, og fodr foderdyrene med grønt og korn inden. Frøen jager bevægelse og tager kun levende foder. En tyk fedtfold ved trommehinden er tegn på for rigeligt foder.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

Ranoidea gracilenta er nataktiv og hviler om dagen i planterne med benene trukket ind. Den er hurtig og springer godt, så terrariet skal altid åbnes forsigtigt. Frøen er ikke sky, men tåler ikke at blive håndteret ret meget.

Hannerne kalder højt om natten, især efter forstøvning eller en fugtig periode, så terrariet hører ikke hjemme i et soveværelse. Skal frøen flyttes, bruges fugtige hænder uden sæbe- og cremerester eller en ren plastikpose som handske. Vask hænder bagefter.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Hannerne har en strubesæk og kalder. Forskellen i størrelse mellem kønnene er ikke dokumenteret, og det er alder og størrelse ved kønsmodenhed heller ikke. Unge dyr kan ikke kønsbestemmes, så en lille gruppe på 4-5 dyr giver den bedste chance for begge køn.

PARRING

I naturen yngler arten efter kraftig regn i forår og sommer. I terrariet efterlignes årstiden med en kølig, tørrere periode om vinteren, efterfulgt af kraftig forstøvning eller et regnkammer, hvor temperaturen stiger lidt. Hannen omklamrer hunnen bag forbenene, og hun lægger æggene, mens han befrugter dem. Hvor mange gange om året arten yngler i fangenskab, er ikke dokumenteret.

ÆG OG HALETUDSER

Æggene lægges som klumper i klar gelé nær vandoverfladen og hænger fast i planter i vandet. Antallet pr. lægning er ikke dokumenteret; 100-500 æg er et skøn ud fra størrelsen og beslægtede arter. Haletudserne er mørkebrune med et gulligt skær og bliver op til omkring 5 cm lange. De opdrættes i et rent kar med planter, og vandet skiftes ofte. Fodr med alger og tørfoder til akvariefisk, og fordel dem på flere kar, hvis de bliver mange. Tag de voksne frøer ud, eller flyt æggene til et separat kar.

METAMORFOSE

Klæktiden er ikke dokumenteret. Haletudserne bruger mindst to måneder på udviklingen og ofte omkring 14 uger, før de forvandles til frøer. Når forbenene kommer frem, skal haletudsen let kunne komme op af vandet: sænk vandstanden, og læg skrå sten, kork eller flydende planter i, så den kan kravle op og ikke drukner.

OPDRÆT AF UNGER

De nyforvandlede unger er meget små og skal fodres dagligt med bananfluer og springhaler, støvet med kalk, indtil de kan tage større foder. Hold dem i et fugtigt opdrætsterrarie med planter og en lav vandskål, og sortér efter størrelse, så de største ikke æder de mindste. Hvor hurtigt ungerne vokser til voksenstørrelse, er ikke dokumenteret.

Sundhed og typiske fejl

Der findes ingen artsspecifik viden om sygdomme hos *Ranoidea gracilenta*. De problemer, der går igen hos beslægtede australske løvfrøer, er:

- Infektioner i huden: rødlige misfarvninger og hvide, vattede eller svampede områder skyldes bakterier og svampe og kræver hurtig behandling hos en dyrlæge med forstand på padder.
- Luftvejsproblemer ved stillestående, våd luft: sørg for god ventilation.
- Kramper eller rystelser i benene er et faresignal, ofte forbundet med kalk- og vitaminmangel.
- Overvægt: for meget foder giver fedtfolder over øjne og trommehinde og forkorter livet.
- Chytridsvamp (*Batrachochytrium dendrobatidis*) findes i vilde australske frøbestande. Sæt aldrig frøer eller haletudser ud i naturen.

En sund frø sidder højt i beplantningen, er kraftig og har stor appetit. En syg frø sidder oftere på bunden og virker slank. Isolér dyret, hvis det ikke trives.

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.